

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА КАЗАХСТАН ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана със закон, приет от 38-о Народно събрание на 28.01.1998 г. - ДВ, бр. 15 от 1998 г. Издадена от Министерството на финансите. Обн., ДВ, бр. 106 от 9.09.1998 г., в сила от 24.07.1998 г.

Правителството на Република България и правителството на Република Казахстан, желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото, в потвърждение на стремежа си за развитие и укрепване на икономическите си отношения, се договориха, както следва:

Глава I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1 Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2 Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите и имуществото, налагани от страна на всяка договаряща държава или на нейни органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите и имуществото се считат всички данъци върху общия доход, върху съвкупното имущество или върху отделни елементи на доходите или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество и данъците върху общата сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятията, както и данъците върху нарастване на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази спогодба, са по-конкретно:

а) за България:

- (I) данъкът върху общия доход;
- (II) данъкът върху печалбата;
- (III) данъкът върху сградите (по-нататък наричани "български данък");

б) за Казахстан:

- (I) данъкът върху дохода на юридическите и физическите лица;
- (II) данъкът върху имуществото на юридическите и физическите лица; (по-нататък наричани "казахстански данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци, а така също и за всеки друг данък, който може да бъде определен и съгласуван чрез писмена кореспонденция между компетентните органи на договарящите държави. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Глава II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

б) терминът "Казахстан" означава Република Казахстан, а когато е употребен в географски смисъл, терминът Казахстан включва териториалните води, както и изключителната икономическа зона и континенталния шелф, върху които Казахстан в определени случаи може да упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право и по отношение на които може да намери приложение данъчното законодателство на Казахстан;

в) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Казахстан според изискванията на контекста;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

ж) терминът "гражданин" означава:

- (I) всяко физическо лице, притежаващо гражданството на една от договарящите държави;
- (II) всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чието правно положение се определя съгласно законодателството на всяка договаряща държава;

з) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен ако корабът, самолетът или шосейното транспортно средство се експлоатира изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

и) терминът "компетентен орган" означава:

- (I) по отношение на България - министъра на финансите или негов упълномощен представител;
- (II) по отношение на Казахстан - Министерството на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от договарящите държави всеки термин, който не е определен, ще има значението, което му придава към момента на прилагането законодателството на съответната държава по отношение на данъците, обхванати от спогодбата, освен ако от съдържанието не следва друго. Всяко значение, определено в данъчното законодателство на тази държава, ще е меродавно по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба понятието "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето гражданство, местожителство, местопребиваване, място на управление, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество.

Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава поради получаване на доходи единствено от източници в тази държава или имущество, притежавано в нея.

2. Ако в съответствие с разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно и на двете договарящи държави, неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на тази държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на тази държава, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнените интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на тази държава, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, съгласно законодателството на която е създадено.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница;

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера и всяко друго място за добиване на природни богатства.

3. Терминът "място на стопанска дейност" включва също:

а) строителна площадка, строителен или монтажен обект или надзорни дейности, свързани с тях, ако такава площадка или обект продължават повече от 12 месеца или надзорните дейности продължават повече от 6 месеца;

б) инсталация или съоръжение, използвани за изследване на природни ресурси или надзорни дейности, свързани с тях, или платформа или кораб, използвани за изследване на природни ресурси, само ако такава използване продължава повече от 6 месеца или надзорните дейности продължават повече от 6 месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че изразът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране или излагане на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране или излагане;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място, изключително за дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието; и

е) поддържане на определено място изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 6, действа от името на предприятие и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието или поддържа запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, които стоки редовно доставя от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, общ комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не е основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

Глава III ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6 Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото

законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби, самолети и шосейни транспортни средства не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място. Независимо от това няма да се допусне приспадане на суми, ако такива са платени (различни от възстановяване на действителни разходи) от мястото на стопанска дейност на седалището на управление на предприятието или някои от неговите кантори под формата на авторски или лицензионни възнаграждения или други подобни плащания във връзка с използването на патенти или други права, или под формата на комисиона за извършени специални услуги или за управление, или (с изключение на банково предприятие) под формата на лихви във връзка с предоставен заем на мястото на стопанска дейност.

4. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

5. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

6. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети или шосейни транспортни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. За целите на този член печалбите от експлоатация на кораби, самолети или шосейни транспортни средства са печалбите, получени от превоз с посочените транспортни средства на пътници, поща, добитък или стоки, като включват и:

а) печалбите от отдаване под наем на празни кораби, самолети или шосейни транспортни средства;

б) печалбите от използване, поддържане или отдаване под наем на вагони и контейнери (включително на трейлери и необходимото оборудване за транспортиране на контейнери), използвани за превоз на стоки;

ако отдаването под наем, използването или поддържането по букви "а" и "б" в зависимост от случая е инцидентно по отношение на експлоатацията на кораби, самолети или шосейни транспортни средства в международния транспорт.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такова уточнение се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост се консултират един с друг.

Член 10

Дивиденди

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато получателят на дивидентите е и техен притежател, наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutната сума на дивидентите.

Компетентните органи на договарящите държави чрез взаимно споразумение ще уточнят начина на прилагане на тези ограничения.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, с изключение на вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденди са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

6. Нищр в тази спогодба няма да се счита ограничаващо по отношение на всяка договаряща държава да облага печалбите на дружество, причислими към място на стопанска дейност, което то притежава в тази държава, с допълнителен данък към данъка, който би бил наложен върху печалбите, ако дружеството бе местно лице на тази държава, но така наложеният допълнителен данък няма да надвишава 10 на сто от размера на печалбите, които не са били подложени на облагане с допълнителен данък през предходната данъчна година.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, възниквали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но когато получателят е и притежател на лихвите, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutната сума на лихвите.

Компетентните органи на договарящите държави ще уточнят чрез взаимно споразумение начина на прилагане на това ограничение.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, възникнали в едната договаряща държава и платени на правителството на другата договаряща държава или на техен законоустановен орган или на орган на местна власт, или на Националната банка на тази друга държава, или на друга финансова институция, притежавана изцяло от тази държава, се освобождават от данъчно облагане в първата посочена държава.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това, дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и награди, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими професионални услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, неин орган на местна власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

8. Разпоредбите на този член няма да се прилагат, ако създаването или прехвърлянето на вземането за дълг, във връзка с което са изплатени лихвите, е било съзнателна и основна цел или една от основните цели на някое лице, за да

се ползва от привилегиите, регламентирани в този член, посредством това създаване или прехвърляне на вземането за дълг.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на авторските и лицензионните възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Изразът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително софтуер, видео- и кинофилми, както и филми, дискови и магнетофонни записи за радио- или телевизионно предаване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването на или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация (ноу-хау), отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на този член ще се прилагат също и по отношение плащания за технически услуги, които са свързани с продажбата, използването или правото на използване, описани в ал. 3.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими професионални услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения произхождат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че те възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива особени

взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

8. Разпоредбите на този член няма да се прилагат, ако създаването или прехвърлянето на правата, във връзка с които са изплатени авторските и лицензионните възнаграждения, е било съзнателна и основна цел или една от основните цели на някое лице, за да се ползва от привилегиите, регламентирани в този член, посредством това създаване или прехвърляне на правата.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне правото на собственост върху недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на:

а) акции (различни от акции, които преобладаващо и редовно се търгуват на утвърдена стокова борса), получаващи тяхната стойност или по-голяма част от тяхната стойност пряко или непряко от недвижимо имущество, намиращо се в другата договаряща държава; или

б) дял от активите, притежаван от лице, различно от физическо лице, в случаите, когато такива активи се състоят предимно от недвижимо имущество, намиращо се в другата договаряща държава, или от акции по буква "а" по-горе, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или от подобна определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

4. Печалбите от прехвърляне на кораби, самолети или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, или на движимо имущество, предназначено за използването на посочените транспортни средства, се облагат само в тази държава.

5. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в предишните алинеи, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

Доходи от независими професионални и други лични услуги

1. Доходите, получени от физическо лице, което е местно лице на едната договаряща държава, от извършване на професионални услуги или от други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен ако лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност. Ако то има такава определена база,

доходите могат да се облагат в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към тази определена база.

2. Изразът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, стоматолози, адвокати, инженери, архитекти и счетоводители.

Член 15

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19, 20 и 21, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или свършващ през съответната данъчна година; и

б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата държава; и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет или шосейно транспортно средство, използвано в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, се облага с данък само в тази държава.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17

Художествени изпълнители и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист или музикант или като спортист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15, могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, посочените в този член доходи ще бъдат освободени от данъчно облагане в договарящата държава, в която се

извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста, когато тази дейност е изцяло или основно финансирана от публични фондове на която и да е договаряща държава или на неин орган на местна власт, или когато дейността се осъществява в рамките на спогодба за сътрудничеството в областта на културата или спорта между договарящите държави.

Член 18

Пенсии

1. Пенсии и други подобни плащания, възникващи в едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1 пенсии и други подобни плащания, изплатени от едната договаряща държава въз основа на публична схема, която е част от социалната осигурителна система на тази държава, се облагат с данък само в тази държава.

Член 19

Държавна служба

1. а) Възнаграждение, различно от пенсия, изплатено от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган на местна власт, се облага с данък само в тази държава.

б) Такова възнаграждение обаче се облага с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

- (I) е гражданин на тази държава; или
- (II) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат и по отношение на възнаграждения и пенсии във връзка с предоставени услуги, свързани със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Член 20

Студенти

1. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава, при условие че плащанията са от източници извън тази държава.

2. Доходи, получавани от студент или стажант във връзка с дейности, извършвани в договарящата държава, в която той пребивава единствено с цел образование или стаж, не се облагат в тази държава, освен ако тези доходи надвишават сумата на средната национална заплата за предишната календарна година.

Член 21

Преподаватели и научни работници

1. Възнаграждения, получени от физическо лице, което непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава е или е било местно лице на

другата договаряща държава и се намира в първата посочена държава с цел преподаване или научни изследвания в легитимен университет, друго висше учебно заведение или колеж, се освобождават от облагане с данъци в първата посочена държава за всяко възнаграждение за такова преподаване или научни изследвания за период не по-голям от две години от датата на неговото първо пристигане с такава цел в тази държава.

2. Разпоредбата на предходната алинея няма да се прилага по отношение на доходи от преподаване или изследователска дейност, ако тези дейности са предприети от физическото лице не в обществен интерес, а предимно за облагодетелстване на някое частно лице или лица.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 няма да се прилагат за доход, който не е доход от недвижимо имущество (както е определено в ал. 2 на чл. 6), ако получателят на такъв доход като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които е изплатен доходът, са действително свързани с това място на стопанска дейност или тази определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

3. Все пак, ако такъв доход е получен от местно лице на едната договаряща държава от източници в другата договаряща държава, този доход може също да се облага с данък и в държавата, от която произхожда, в съответствие със законодателството на тази държава.

Глава IV

ОБЛАГАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО

Член 23

Имущество

1. Имуществото, състоящо се от недвижимо имущество, както е определено в ал. 2 на чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Имущество, състоящо се от движимо имущество, образуващо част от актива на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, може да се облага с данък в тази друга държава.

3. Имущество, състоящо се от кораби, самолети и шосейни транспортни средства, експлоатирани в международния транспорт от местно лице на едната договаряща държава, както и други движими вещи, необходими за експлоатацията на посочените транспортни средства, се облагат само в тази държава.

4. Всички други елементи от имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

Глава V МЕТОДИ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 24

Премахване на двойното данъчно облагане

1. В България двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) когато местно лице на България получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в Казахстан, България ще приспадне от данъка върху дохода или имуществото на това местно лице сума, равна на данъка, платен в Казахстан. Това приспадане обаче в никой случай няма да надвишава тази част от данъка върху дохода или имуществото, който е изчислен, преди да е извършено приспадането, и който се отнася до дохода или имуществото, които могат да бъдат обложени с данък в Казахстан;

б) когато в съответствие с която и да е разпоредба на спогодбата полученият доход или притежаваното имущество от местно лице на България са освободени от облагане с данък в България, България независимо от това при изчисляване размера на данъка върху останалия доход или имущество на това местно лице може да вземе предвид и освободения доход или имущество.

2. В Казахстан двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

Когато местно лице на Казахстан получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат в България, Казахстан допуска:

а) като приспадане от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка върху дохода, платен в България;

б) като приспадане от данъка върху имуществото на това местно лице сума, равна на данъка върху имуществото, платен в България.

Сумата на данъка, която е бил приспадната съгласно горната разпоредба, няма да надвишава данъка, който е бил наложен за същите доходи в Казахстан при приложимите ставки там.

Глава VI СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25

Недискриминация

1. Гражданите на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства. Тази разпоредба ще се прилага независимо от разпоредбата на чл. 1 и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Лица без гражданство, които са местни лица на едната договаряща държава, не подлежат в която и да е от договарящите държави на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази държава при същите обстоятелства.

3. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на

предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба обаче не задължава едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане, с оглед

гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

4. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 и 8 на чл. 11 или ал. 7 и 8 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие ще се изключват от облагане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин задълженията на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата посочена държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира пряко или непряко от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

Член 26

Процедура по взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или, ако случаят му е във връзка с ал. 1 на чл. 25, пред този орган на договарящата държава, на която е гражданин. Възражението трябва да бъде представено в срок три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат също така да се консултират пряко помежду си с цел да постигнат споразумение по смисъла на предходните алинеи. Когато за постигането на споразумението се налага устна размяна на мнения, тази размяна може да се осъществи чрез комисия, съставена от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 27

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си обменят такава информация, каквато е необходима за прилагането на разпоредбите на тази спогодба или на националните си законодателства по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Размяната на информация не се ограничава от чл. 1. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, правоприлагането или принудителното изпълнение или за произнасянето по жалби във връзка с данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

Член 28

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищо в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби съгласно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Глава VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Влизане в сила

1. Тази спогодба подлежи на ратификация. Договарящите държави ще се уведомят взаимно за изпълнението на конституционните изисквания за влизане в сила на тази спогодба.

2. Спогодбата влиза в сила от датата на последното уведомление по ал. 1 и нейните разпоредби се прилагат:

а) по отношение на данъците, удържани при източника - за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила; и

б) по отношение на другите данъци върху дохода и имуществото - за данъците, събирани за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Член 30

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила. В такъв случай спогодбата ще престане да действа:

а) по отношение на данъците, удържани при източника за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено уведомлението; и

б) по отношение на другите данъци върху дохода и имуществото - за данъците, събирани за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено уведомлението.

В удостоверение на горното долуподписаните, съответно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в два екземпляра в Алмати на 13 ноември хиляда деветстотин деветдесет и седма година на български, казахски, руски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различие в тълкуването меродавен е английският текст.

За правителството
на Република
България:
Надежда Михайлова,
министър
на външните работи

За правителството
на Република
Казахстан:
К. Токаев,
министър
на външните работи

ПРОТОКОЛ

При подписване на Спогодбата между правителството на Република България и Правителството на Република Казахстан за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото договарящите държави се споразумяха относно следните разпоредби, които ще представляват неразделна част от спогодбата:

По отношение на чл. 4, ал. 1

Всяко лице, което е гражданин на България и местно лице на трета държава и което получава доходи от източници в Република Казахстан, няма да се ползва от облагите на тази спогодба.

В удостоверение на горното долуподписаните, съответно упълномощени за това, подписаха този протокол.

Съставен в два екземпляра в Алмати на 13 ноември хиляда деветстотин деветдесет и седма година на български, казахски, руски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различие при тълкуването меродавен е английският текст.

За правителството
на Република
България:
Надежда Михайлова,
министър
на външните работи

За правителството
на Република
Казахстан:
К. Токаев,
министър
на външните работи